

ikke blev ledsaget af de Foranstaltninger, der var nødvendige for, at det skulde kunne øve den Virkning, som man havde ventet. Med andre Ord, under sin Forvaltning af Egaliseringsfonden blev Nationalbanken svigtet af Statsministeren. Statsministeren har, som man ved, en Gang, da man vilde stille et Spørgsmaal til ham vedrørende Egaliseringsfonden, foranlediget, at Nationalbankens Direktør ledsagede ham op i Finansudvalget. Jeg antager, at han har anmodet Nationalbankens Direktør om at gaa med ham op, for at han skulde kunne faa Lejlighed til dér at sige, at Statsministeren havde svigtet Nationalbanken. Thi det var det, som Nationalbankdirektøren ved den Lejlighed sagde. Imidlertid er der til Egaliseringsfonden baade før og efter dens Sammenbrud knyttet nogle Foranstaltninger. Før dens Sammenbrud knyttede Nationalbanken en Foranstaltning dertil, nemlig en Diskontoforhøjelse. Jeg har tidligere her i dette høje Ting oplæst, hvorledes Nationalbankens Ledelse i 1920 selv har bedømt Diskontoforhøjelse som et Middel til at hjælpe Kronen. Samtlige nordiske Nationalbanker udtalte den Gang, at Diskontoforhøjelse ikke var egnet dertil. Jeg har ogsaa oplæst Landbrugsraadets Protest i Sommer mod en Diskontoforhøjelse, dets Paavisning af den skadelige Indflydelse, en saadan vilde have ogsaa paa Landbrugsvirksomheden som eksporterende Erhverv. Andre Erhverv har udtalt sig paa samme Maade.

Men vi maa ogsaa i dette Øjeblik erindre, hvad Statsministeren har sagt om Diskontoforhøjelsen. Til alle de andre, som udtalte, at Diskontoforhøjelse ikke var noget egnet Middel til at faa Kronen op, sagde Statsministeren følgende: „Jeg skal med Glæde gentage, hvad jeg sagde i Konferencen med Partiformændene, nemlig, at jeg vilde betragte en Diskontoforhøjelse paa nærværende Tid som overordentlig uheldig, og denne Anskuelse vil jeg gøre gældende overalt, hvor jeg faar nogen Indflydelse derpaa.“ „Overalt, hvor jeg faar nogen Indflydelse derpaa“. Senere har Ministeren udtrykkelig udtalt, at han har sagt i Nationalbanken, at han ansaa en Diskontoforhøjelse for skadelig. Man kan saaledes af denne Udtalelse se, at Ministeren ingen Indflydelse har overfor Nationalbanken. Den højtærede Finansminister har sagt, at han har ingen lovlig Indflydelse paa dette Spørgsmaal. Vi har diskuteret derom, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg i saa Henseende har anført, men kun sige, at heller ikke nogen almindelig økonomisk eller politisk

Indflydelse kan Finansministerens Mening antages at have haft efter den af ham selv saaledes fremsatte Udtalelse. Ministeren har betegnet en Diskontoforhøjelse som et haardhændet, i Blinde virkende Middel, en træffende Karakteristik. Den højtærede Minister ved saa mangfoldige Gange, hvad det rigtige er, men desværre kan han ikke nogen Sinde gennemføre sin rigtige Opfattelse de Steder, hvor man skulde vente, at han havde Indflydelse. Denne sin rigtige Opfattelse har han altsaa her givet et saa rigtigt og skarpt Udtryk.

Efter at Banken saaledes havde tilsidesat Statsministerens Indflydelse og forhøjet Diskontoen til 7pCt., viste det sig, at dette ikke nyttede noget, og Egaliseringsfonden brød sammen. Og nu forekommer det mig, at det er nødvendigt at sige her til Statsministeren, at noget saadant som dette, at en Foranstaltning, som han med hele sin Autoritet har hævdet vilde kunne virke saaledes, som han hævdede det overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel, 2 Maaneder derefter bryder sammen, nødvendigvis vil medføre en stigende Mistillid til alle de Foranstaltninger, der træffes under den Ledelse, som saaledes er blevet desavoueret af Kendsgernerne. Der er jo her Tale om Ting, som griber ind i Folks vigtigste økonomiske Forhold. Den Gang Egaliseringsfonden stiftes, siger Statsministeren til Folk: Virk nu alle sammen med os for at holde Kronen dér, hvor Nationalbanken sætter den, vi erklærer, at vi vil kunne gøre det, og Svingninger skal ikke finde Sted. Alle de, der loyalt har fulgt denne Opfordring, og som ikke er strømmet til med deres Begæringer efter fremmed Mønt i den Tro, at man havde talt sandt, og at Sterling vilde blive staaende omkring de 24,45, ser sig en skønne Dag pludselig svigtet. Overfor dem, der ikke har vist den samme Loyalitet, men som har listet sig frem og forsynet sig i Tide, maaske mere end nødvendigt, ser de sig stillet ugunstigere, idet de har 2 Kr.s Forskel paa hvert Pund Sterling. Saadant er nedbrydende for al økonomisk Virksomhed i Samfundet, og derfor var det ogsaa, jeg sagde til den højtærede Minister, den Gang han fik Egaliseringsfonden gennemført, at der hvilede et overordentligt Ansvar paa Regeringen og Nationalbanken, naar de nu skulde forvalte denne Fond, som de havde bedt Rigsdagen om; de maatte da forvalte den paa en saadan Maade, at den kom til at svare til sin Hensigt. Der hviler et stort Ansvar paa Regeringen, fordi den atter har gennemført en halv Foranstaltning,